

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Complectitur Incarnationis & Infantiae Iesv Christi Domini
Nostri, vsque ad eius Baptismum

Puente, Luis de la

Coloniae, 1613

Med. 30. Quid B. Virgo fecerit, cum filium suum non inuenisset.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54647](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54647)

III.

nomine ab aliquo accipiebat: aut certe, quod temporalium commodorum esset contemptor, sine cibo vlllo permanisse. Illud verò certum, grauem illi fuisse, multorum in eo loco irreuerentiam; & peccata, quæ fiebant. Habebat enim etiam tunc æquè inflammatam zelum honoris Patris sui, atque cum S. Ioannes de eo dixit ex Psalmo: *a Zelus domus tue comedit me.*

*a Ioan. 2. 17.
Psal. 68. 10.*

MEDITATIO XXX.

*QVID B. VIRGO EGERIT,
donec filium suum in-
uenit.*

PUNCTVM I.

a Luc. 2. 43.

NON cognouerunt parentes eius, quod puer IESVS Ierosolymis remansisset, existimantes autem illum esse in comitatu (vterque enim, eum apud alterum esse, existimabat.) *re-
nerunt iter diei: vesperi autem in diuersorio,
aduerentes non adesse, requirebant eum inter
cognatos & notos, & non inuenerunt.*

PERPENDENDA hic est diuina dispositio, quæ hos duos Sanctos, absque vlla eorum culpa, in exercitatione pia, quam diuini honoris incuitu præstabant; in re, quam ipsi maxime sentirent, amissione videlicet filij talis, affli-

gi vo

gi voluerit. Sed ideo tamen Deus hanc misit tribulationem, vt patientiam, humilitatem, feruentemque diligentiam, & alias virtutes ipsi exercerent, quæ in eisdem ad exemplum etiam nostrum valde eluxerunt.

PATIENTIA enim eluxit, quod in tanta occasione nõ ita turbati sint, vt internam animi pacem perderent, aut conquererentur de Deo: sed grauitur quidem, vt res ipsa postulabat, ferentes: se totos diuinæ ordinationi submittebant. Eorum **HUMILITAS** apparuit, quod culpam aut incuriam propriam, etiam cum nulla esset, metuebant: minimum autem, propterea id euenisse interpretabantur, quod indigni ipsi essent, apud quos talis filius ac Dominus maneret: ideoque, aliam forte vitæ rationem, ipsis relictis, inire decreuisse. **DILIGENTIAM** ostenderunt; quia statim, atque eum non adesse deprehenderunt, magna solitudine, doloreque; ad eum quærendum se accinxerunt: tum ne suæ obligationi, qua ratione officij tenebantur, deessent, tum quod amor illos vigeret. Sed inter cognatos & notos eum quærentes, minimè inuenerunt: quia, propter alios cognatos, Christus matrem suam non reliquisset. Tribus his virtutibus quartâ, feruentis prolixæque; **ORATIONIS**, adiunxerunt. Sed quàm tristis B. Virgini fuerit nox illa! quam graue, solam se absque filio esse! quomodo totam noctem meditando, gemendo vt, columba, feruenter orando consumpserit! æterno Patri supplicando, ne tam cito ipsius

curæ

I.

II.

III.

IV.

cura filium hunc suum subtraheret: sed, ut tū ipse curam eius gereret, ubi ille tunc esse; tū ne differret eum ipsi reddere. O Virgo excelsissima, pericula maris ingreſſa es: nec aliud propterea remediū super est, si quā orare. Mare tibi est amarum, & tempeſtatibus turbatū, dilecti tui amiſſio: triftitiæ fluctus ad cor tuum vſque penetrarunt: variis curis diſtractum tenent: noctis tenebræ grefſibus tuis obſiſtūt: & immerſa inſtar, in deſolationis abyſſo hæſitas, Quoniā verò nullū in terra inueiſ leuamen: ſpei anchorā proiicis in cœlum, orationis funiculis alligatā, inde remediū ſperans. Nec fruſtrabitur fiduciam tuam cœleſtis gubernator, qui Pater tu⁹ eſt, neſciēs amare, & deſerere: nec in ipſo ſperātes, in æternum repellere.

*Dei ab anima
absentia.*

Ex hoc euentu eiufq; cauſā, eleuandus mihi eſt ſpiritus ad myſterij, quod in ea ſignificatur, conſiderationem; ac quemadmodum perpendendum, Deus Dominus noſter ſæpe ſeſe ſubtrahat, nobiſq; nec agnoſcentibus, nec aduertētibus, occultet, iuxta illud Job: *b Si uenerit ad me, non uidebo eum: ſi abierit, non intelligam: ſi ſimplex fuero, hoc ipſum ignorabit anima mea.* Quæ ignorantia tota die durare ſolet, donec veſperi aperiatur: ut B. Virgini & S. Joſepho hic eueniſſe apparet. Sed variis modis contingit.

*b Job. 9. 11.
21.*

I.

P R I M V M ob peccatum aliquod lethale occultum, quod ignorantia accidit culpabili, aut inſtinctu Dæmonis pallio virtutis operta. Tunc enim Deus ab eo homine ab-

ſcedit,

scedit, ipso ignorante, & huiusmodi ignoran-
tia durat interdum toto huius vitæ die, vsque
ad noctem mortis: cum existimans ille se Deū
habere; vacuum se & sine eo esse, ingenti suo
damno ac dolore, deprehendit. Propter quod
Sapiens dixit: *c Est via, qua videtur homini iu- c Prouer. 14*
sta: nouissima autem eius deducunt ad mortem. 12.

Est autem hæc absentia grauissima, quia eam
sequitur æterna. Quare orandus assiduè est
Deus, ne hac ratione se mihi subtrahat, dicen-
dumque ei cum Dauide? *d Ab occultis meis d Psal. 18. 13*
munda me Domine: Et e Ignorantias meas ne c Psal. 24. 7
memineris.

DEINDE, Abscedit etiam Deus ab anima,
ob occultam eius superbiam, & inanem glo-
riam, quæ substantiam ipsam deuotionis cō-
sumit; & amicam Dei præsentiam, ab anima
repellit: quæ tamen absentia, quamdiu dies
prosperitatis durat, non aduertitur; quia va-
na illa gloria etiam in rebus bonis delectat:
accedente autem nocte aduersitatis & humi-
liationis, aduertitur Dei absentia, veræq; vir-
tutis inopia, cum se homo pusillo abiectoque
animo experitur.

TERTIÒ, euenit interdum à secreta Dei
prouidentia sensibilem nobis deuotionem vt
in humilitate crescamus subtrahentis: idque
nonnunquam euenit in festis solennioribus,
& externorum bonorum operum exercita-
tione. quam absentiam, licet, occupatione il-
la durante, non aduertamus: mox tamen atq;
nos colligimus, eam deprehendimus & expe-

II.

III.

e Psal. 118.
67.
f 76.

g Psal. 118.
71.

h Luc. 11. 9.

rimur. In huiusmodi autem casu, expedit, alicui meo peccato eam tribuere; etiamsi aperte mihi conscius non sim: atq; cum Dauid dicere: *e Prius quàm humiliarer, ego deliqui: Et, f in veritate tua humiliasti me*: Iure enim ob culpas meas hanc sum meritis humiliationem. Siue autem culpâ meâ, siue omnino innocenti, gratia deuotionis, dulcesq; & amicæ Dei visitationes, mihi subtractæ sint: existimare me oportet, id à diuina prouidentia, ad maius meū bonum ita prouenisse, iuxta id quod idem Dauid eodem loco inseruit: *g Bonum inquit, mihi, quia humiliasti me: vt discam iustificatio- nes tuas*. In quocunq; horum euentu, exercendæ mihi sunt, quatuor illæ virtutes, quæ in B. Virgine & S. Iosepho, in amissione filij eluxerunt. altæ videlicet in humilitate iacendæ radices; patientiâ mnniendum pectus; diligentia in Deo quærendo & reuocando adhibenda; feruenti frequentique prece Deus sollicitandus: cū sit scriptum: *h Petite, & accipietis: quærite, & inuenietis*. O IESV dulcissime, qui vniuersim dixisti: *Qui quarit inuenit*: tantum mihi concede feruoris in sollicitanda visitatione & reditu ad me tuo, vt re ipsa obtineam: iuua me ita te quærare, vt inuenire merear, in secula, Amen.

PUNCTVM II.

PROXIMO die summo mane B. Virgo & S. Ioseph regressi sunt in Iersalem requirentes eum: Et factum est post triduum in-
uene-

uenerunt illum in templo, sedentem in medio
 Doctorum, audientem illos, & interrogantem
 eos: & videntes, admirati sunt.

IN hoc puncto consideranda sunt sigilla-
 tim: Tempus, & Locus, in quo IESVM filium
 suum B. Virgo inuenit, comites, & occupatio
 eius: gaudium denique ipsius B. Virginis, quod
 ex filij accepit aspectu, & ex singulis haurien-
 dus est spiritus, qui in eis latet.

TEMPVS, fuit post triduum, à quo fuerat
 amissus: vt tot plus minùs horas B. Virgo af-
 flictionem ac sollicitudinem nunc sustinuerit,
 quot in triduo inter Passionem & Resurrecti-
 onem cum viuens, iamq; glorificatus illi IE-
 SVS apparuit cuius rei mysterium nos instruit
 quando anima Deum, gratiamve deuotionis
 amittit, non statim eà inueniri: sed vel in pœ-
 nam, si culpa sua illum amisit: vel ad humilita-
 tis & patientiæ exercitationem, sese ad tem-
 pus aliquod abscondere: vt ea dilatione, eumq;
 inueniendi difficultate, crescant desideria, &
 in quærendo diligentia: quâ dignam se faciat,
 ad quam citiùs, & copiosior adueniat gratia.
 Ternarius itaque hic dierum numerus docet
 nos, spem ampliùs erigere, nec deficere, aut
 animum abijcere, quasi diu remediù & cõsolatio
 differatur: ita enim aliquândo iusti in affli-
 ctione constituti sese erigebant & cõsolaban-
 tur: a *Viuisabit nos post duos dies: in die tertia
 suscitabit nos, & viuemus in conspectu eius.*

a Osee 6.3.
 mysticè.

DEINDE, LOCVS, in quo IESVS inuen-
 tus, est *Templum Domusque Dei, quæ domus*

I.

II.

est orationis & collectionis, cultui & diuini seruitij operibus dedicata: vt discamus non in carne & sanguine, aut in mundi commodis & vanitatibus eum quærere; sed in Catholica Ecclesia, in viuo cordis nostri templo: faciendo illud domum orationis, & sanctis exercitationibus occupando. Propterea ipsa

b Cant. 3. 1.

b *Sponsa* fatetur, se non inuenisse dilectum, qui Deus est: quòd eum in lectulo, & quiete deliciarum carnis, aut in plateis & vicis occupationum mundi, quæserit. Inuenitur enim dilectus hic, in horum potiùs renuntiatione, & reiecta creaturarum consolatione.

Quamobrem attende anima mea, vbinam c Iob. 28. 13. Christum quæras, si desideras inuenire. c Non enim, ait, S. Iob, inuenitur in terra suauiter uiuentium.

III.

TERTIO, considerandum COLLEGIVM illud in quo IESVS erat, quidque tunc ageret, cum B. Virgò eò peruenit. Speciali enim providentia tunc erat in medio Doctorum audiens & interrogans, vt cognosceret mater causam, cur, ipsa relicta, in templo remansisset: & vt discam etiam ego, Christum inter Ecclesie Doctores facillè inueniri: qui sua doctrina directioneque rectâ, ad Christum inueniendum viam ostendunt; ipsique etiam doctores intelligant, Deum in medio eorum versari, audientem quæ loquuntur, & docent: vt, si malè; arguat & corripiat; si benè, docentes iuuet; nisi, culpâ suâ, sibi ipsi desint.

IV.

QUARTO, summum illud gaudium perpendam,

M E
F. DE PONTY
R. I. E.

dam, quo Virgo sanctissima perfusa fuit, conspecto filio, quem amiserat, tantaque solitudine ac dolore quærebat. Liceret illam, quasi è morte ad vitam, die hoc tertio resurgentem videre. & vt Anna illa Tobix mater, *d Filij absentiam irremediabilibus lacrymis flebat: & cum redeuntem vidit, e pra gaudio etiam flebat:* Sic inquam credendum est, B Virginis, ex inuento filio, gaudium; dolori, ex eius amissione concepto, par fuisse: iuxta illud Davidis: *f Secundum multitudinem dolorum in corde meo, consolationes tua latificauerunt animam meam.* O VIRGO suprema, congratulor de inuento tandem dilectissimo filio. g *Spes* g *Prou. 13. qua differebatur, affligebat animam tuam: sed lignum vitæ desiderium veniens.* verè enim lignum vitæ inuenisti, non tibi modò mœstissimæ, sed omnibus vniuersim mœstis & afflictis. Impetra mihi, obsecro, ita illum quære, vt re ipsa inueniam, eaque vitâ fruam, quæ à tali procedit arbore, Amen.

SIMVL tamen attendendum, quantam tanto gaudio modestiam sanctissima Virgo adhibuerit. Etsi enim filium in medio Doctorum maximo omnium applausu, conspiceret: nullo tamen, aliarum matrum more, gestum, aut iactantiæ edidit indicium, quodd tantum filij esset mater: sed admirans, quodd eo loco eum videret, quodd cernebat, est venerata. Quo exemplo nos docuit, modestiam lætitiæ adhibere: quemadmodum etiam Apostolus monuit: *h Gaudete in Domino semper: iterum* h *Phil. 4. 4*

duo: gaudete. modestia tamen vestra nota sit omnibus hominibus: Dominus enim propè est, respicitq; vos. nec decet in eius conspectu, gaudium esse immodestum.

PUNCTVM III.

CVM filium suum MATER sanctissima vidisset, dixit ad illum: *Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus & ego dolentes, quarebamus te.* Omnia hæc verba, mysterij plena sunt, ac propterea singula meritò seorsim perpendenda.

I. PRIMVM. Perpendam illud: *Fili, quid fecisti nobis sic?* quo verbo non interrogando facti causam quærere; (quæ superflua fuisset curiositas) sed cordis sui sensum doloremque aperire voluit: qui mos sanctis in tribulatione constitutis, & cum Deo colloquantibus, familiaris est: eoque modo orandi, afflictionis remedium tacitè postulant: sic enim ipsi afflictionem hinc diuinæ tribuunt prouidentia, eam, ad ipsorum bonum ordinantis, aut permittentis; inde verò protestantur, ad eundem Dominum spectare, remedium illi adhibere. Licebit ergo interdum Domino, cum S. Iob, dicere: *a Quare posuisti me contrarium tibi: & factus sum mihi met ipsi grauis? cur non tollis peccatū meum: & quare non aufers iniquitatem meam? b cur faciem tuam abscondis; & arbitraris inimicum tuum?* Interdum, cum ipso Christo Do-

Ratio Deum cum beneuola quærela orandi.

a Iob. 7. 20.

b 13. 24.

mino

mino cruci affixo licebit, æterno Patri dicere:
c Deus meus, Deus meus, vt quid dereliquisti me. c Psal. 21. 2.
 Nec sine mysterio aliquo B. Virgo, non *quid* Matth. 27.
fecisti mihi, sed nobis, dixit: quia proprium 46.
 est Sanctorum, cum necessitate aliqua premū-
 tur multis communi, non de solo suo incom-
 modo conqueri, aut sibi solis remedium flagi-
 tare; sed de communi omnium tribulatione
 dolendo, pro omnibus etiam solatium petere;
 id quod charitatis lege facere iubemur; quæ
 nõ propria tantum bona quærit; sed quæ alio-
 rum. Ita enim David: *d Quare faciem tuam a-* d Psal. 43.
uertis, obliuisceris inopia nostra, & tribulationis 24.
nostra? exurge, adiuua nos, & redime nos. Ve-
 rum in huiusmodi querelis cauendum est, ne
 amoris & in Deum confidentiæ detrimentum
 faciamus: ideoq; verbum aliquod querelis est
 inferendum, quod amorem & confidentiam
 insinuet, exemplo ipsius B. Virginis, quæ ver-
 bo *Filius,* vsa est; & Christi, qui in cruce dixit:
Deus meus, Deus meus, quæ verba fiduciæ sunt
 & amoris.

DEINDE, verbum illud expendam: *Pater*
tuus & ego: in quo B. Virginis splendet humi-
 litas: non solum quod priori loco S. Iose-
 phum posuit, ob reuerentiam erga sponsum;
 sed etiam, quod palam coram omnibus, Chri-
 sti patrem eum appellarit. ex quo audientes
 conijcere poterant, viri illius operâ Chri-
 stum fuisse generatum: quod ad ipsiusmet
 Virginis etiam pertinebat humiliationem.
 Sed quæ verè humilis erat, pluris sponsi

II.

sui, quàm proprium faciebat honorem: ideoque honorifico illo titulo eum compellauit: suo hoc exemplo docens nos, proximos honorare, etiam cum nostri honoris aliqua immi-
nutione.

III.

TERTIO denique, illud verbum expendam: *Dolentes querebamus te*, quo docemur, Deum cum dolore, qui ex amore procedat, nobis esse quarendum, si eum, vt B. Virgo, cupimus inuenire. Verus enim amor hos omnes parit effectus: dolorem & lacrymas, propter absentiam dilecti; *f simplicitatem cordis*: vt sincerè, non ob commodum proprium aut gustum sensibilem; sed, vt simul cum eo simus, eum quæramus; *diligentiam* in medijs & exercitijs, quæ ad eum inueniendum adhibentur; & in eisdem, donec voti compotes euadamus, *perseuerantiam*, iuxta Dauidis consilium. *g Quarite Dominum & confirmamini: quærite faciem eius semper.* Et Isaia: *h Si quaritis Dominum, quærite*: quasi nobis dicat: ita serio & ex animo quærite, vt ipse dignus est, qui quærat: & ita fiet, vt inueniatis. ipse enim dixit: *i Quarite me, & inuenietis, cum quæsieritis me in toto corde vestro.* Quòd si adhuc ego eum non inuenio, id ex eo prouenit, quòd in horum aliquo, meis partibus desim: quare, reflexione facta, inquiram quòdnam illud sit, vt emendare possim.

IV.

ULTIMO, in his B. Virginis verbis, considerata est breuitas, & aposiopesis, qua vsa est,

non

M E
F. DE PONTI
R. II.

c Psal. 41 4.

f Sapie. 1.1.

g Psal. 104.

4.

h Isaie 21.

12.

i Ier. 29. 13.

non modò superfluo præcidendo; sed aliqua etiam, quæ ad animi sensum rectè explicandum addenda videbantur, reticendo: quæ tamen omnia voce illa *Sic*, quasi artificiosa Nota & ænigmate complexa est. Quid, inquit, fecisti nobis *sic*? ex quo facile intelligam, quanto studio B. Virgo linguam suam custodiret, verbaque metiretur: quod aliàs etiam obseruandum monuimus: sed est in hac occasione, nescio quid singulare: ostendit enim quàm mortificatos & veluti freno cohibitos haberet loquendi impetus, qui in simili occasione ex corde prorumpunt.

PUNCTVM IV.

ET ait IESVS ad illos, *quid est quod me querebatis? nesciebatis, quia in his, quæ Patris mei sunt, oportet me esse?* Non minus maturum hoc fuit responsum, quàm quæ Doctoribus dabat: quare, tanquam à diuina sapientia profectum, æstimandum est.

PERPENDERE ergò primùm illud: *quid est quod me querebatis?* quæ responsio, primo statim aspectu, non ieiuna modò apparet, sed etiã aspera, & reprehensionis quandam formam habens: atque si distinctiùs diceret: cur tanto dolore me querebatis, qui is sum, quem perire non posse, poteratis vobis facillè persuadere. Eã tamen sententiã tum insinuauit, se plus quàm hominem esse: tum matri dedit occasionem, heroicæ suæ patientiæ & humilitatis exercendæ; si tacens, insipidum hoc verbum re-

I.

S. Ioan. Cly.
Gradu 4.

uerenter amanterq; susciperet: quod ipsa præstitit perfectissimè. Sed obiter etiam docuit Christus Dominus noster, eos, qui Religiosorum, aut perfectionum quærentium curam gerunt, debere interdum asperioribus responsis, rerumq; etiam culpâ vacantium reprehensionibus, eos exercere; quò humilitatem & patientiam, qua præditi sunt, manifestent, ac in eis proficiant. Vt enim non adèd mirum est, si, reprehensus ob culpam, taceam, quem ipsa conscientia propria iure reprehendit: ita increpationem audire, cùm conscientia non accusat, sed innocentem omninò facit; eamq; ferre, ac tacere; hæc verò heroica virtus censenda est.

II.

ADIECIT verò: *Nesciebatis, quod in his, quæ Patris mei sunt, oportet me esse?* Si menotistis, inquit, & quis ego sim scitis, etiam oportuit vos scire, me in ijs debere occupari, quæ cœlestis mei Patris honorem concernunt, qui patrem terrenum non habeo. Qua sententia docuit, quantum studium ipse in æterni Patris seruitio poneret; qui se ad aliud nihil attendere, clariùs postea professus est, cùm dixit: *a Quia descendi de cœlo, non ut faciã voluntatem meã, sed eius qui misit me.* Et iterum: *b me oportet operari opera eius, qui misit me, donec dies est vitæ meæ, hoc est, per totam vitam meam.* Ad cuius imitationem, & ego studebo tota in eandem obsequij diuini occupationem incumbere; non mundi, carnis, aut amoris propriij. erubescam verò aduertens, quàm hæctenus pro-

a Ioan. 6 35

b Ioan. 9. 4.

cul

cul ab hoc documento fuerim ; qui quod proprium erat, sollicitè; quod verò Dei, negligenter curauerim. O bone IESV, qui Patris tui rebus adè semper attentus fuisti, vt planum existimares, eos, qui te noscerent, ignorare non posse, vbi quærendus & inueniendus esses: Adiuua me obsecro, ne alijs ego attendam, aut extra ea, quæ diuini sunt obsequij, inueniar ; sed in eis amandis & exequendis semper occuper. Iustum certè est, memoriam, mentem, & voluntatem, omnes sensus meos, meq; ipsum totum in te & ea, quæ ad honorem tuum spectant, omninò impendere; siquidem tu semper ijs occuparis, quæ meum commodum concernunt.

PUNCTVM V.

QVINTÒ considerandum: *puerum IESVM* cum respondendi finem fecisset, absque alia mora *descendisse cum eis: & venisse Nazareth, fuisse quæ illi subditum.* Est verò fas credere, matrem in itinere, distinctiùs quæsiuisse, quid toto illo triduo fecisset; eumque ea narrasse: *Ipsam vero, conseruasse omnia verba hac in corde suo, eaque magno suo solatio ac profectu contulisse, & expendisse.* Ex quo discam etià in memoria conseruare, quod me Deus docebit, vt ex eo proficiam: alioqui eueniet mihi, quod Propheta dixit: *a Comedistis, & non estis satiati: & qui mercedes cõgregauit, non est ditatus, quia misit eas in sacculum pertusum.*

I.

a Aggei 1.6.

DEINDE, perpendam, quàm in posterum

II.

cauta

cauta circumspectaque fuerit Virgo sanctissima, ne, si è filij conspectu longius discederet; simile quid iterum eueniret. Eandem verò cautelam meritò & ego adhibebo, præteritorū lapsuum memor; ne iterum mihi cōtingat, Christum, eiusve dona amittere. O virgo beatissima, congratulor tibi ex animo de inuento, & cautiùs in posterum custodito filio; intercede, quaeso, ne vnquam illum ego amittam, aut ab eo discedam; donec tecum eo fruam in aeterna gloria. Amen.

MEDITATIO XXXI.

DE VITAE RATIONE
Christi Domini in Nazareth, us-
que ad trigesimum aetatis
annum.

PUNCTVM I.

a Luc. 2. 53.

I.

T IESVS a proficiebat sapientia, & aetate, & gratia apud Deum & homines.

PRIMUM: Perpendendum Christum Dominum, ab ipso conceptionis suae instanti, ita quidem plenum

fuisse sapientiã & sanctitate immensa, vt reipsa non posset amplius in ea crescere; sed creuisse tamen in eius exercitijs; maiora indies

scien-

M E
F. DE PONTY
BI & IE.